

పెద్ద కథ :

ఎదురు తిరిగితే ...

— అల్లం రాజయ్య

(కరీంనగర్ జిల్లా, మంథెన తాలూకా, గాజులపల్లి గ్రామంలోని ప్రజల భాష ఈ కథలో వాడబడింది.)

“దండమయ్య పచేలా” అంగి¹ దండం బెట్టిండు పోశమల్లు. ఆయెనుకసేతులు పిసుక్కుంట నిలబడ్డడు పోశమల్లు ఎనుక మాదిగగూడెం సిన్న, పెద్ద నిలబడ్డరు.

ఇంటిముంగటి గద్దెమీన కూకుండి పండ్లు తోముతున్న నరసయ్య తుపుక్కున ఊచి మారు దండం బెట్టకుంటనె “ఏందో సెప్పరా...” అన్నడు.

“నువ్వు సెప్పరాదుర పెదకొంర...” కర్రపోశడు దూరంగా కింద కూకుండుకుంట అన్నడు

మందిని జరుపుకుంట ముంగటి కచ్చిండు నంబర్ కొంరడు.

“పచేలా గదే² బాంచెన్, ఆనాడేదో బుద్ది గడ్డి తిన్నందుకు దొరారు నీరటి బిచ్చం³ ఎగబెట్టింరా? తోతాలిసి అఖరికి అమీన్ కచ్చిర్ల⁴ పెట్టిన సంగతి మీ కెరుకేనాయె... ఇయ్యేడు తొంటకొంరని కొడుకు లింగడు, తొస్సె దుగ్గికొడుకు కర్రెలింగడు కల్చి కన్ రెడ్డి కుంచెనక నీరటి తనము జేసిర్రు కదుండి : దొరారు ఏదాది పొంటనీళ్ళు పెట్టిచ్చుకొని అఖరికత్తై⁵ శీతమెగ బెట్టిరు...” కొంరడు గుక్కతిప్పకున్నడు.

1. వంగి 1 A. ముందుకు 2. అచే 3. పొలానికి నీరుపెట్టినందుకు కూలి 4. (అమీన్ కచ్చిర్ల) పోలీస్ స్టేషన్లో 5. చివరకువస్తే.

“అదెరికేసురా, దొరోరి⁶ సంగతి ఎవ్వలకు తెల్పదని? దానికొరకేం జెయ్యలో సెప్పరా” పండ్లపుల్ల దూరంగా ఇసిరేసి నర్సయ్య బోడగుండు మీ న్నుంచి తొంటసెయ్యిని పోసిచ్చి ఉండి లేనట్టున్న జుట్టుపోసను దొరుక బట్టి దాన్ని దువ్వుకుంట ఆన్నడు.

“నువ్వొగుర కొంర...ఇగనేఁ జెప్పత...” పోశమల్లు ముంగటికచ్చిండు⁷.

“నర్సయ్య పదేలా! ఏటా కన్రెడ్డికుంటెనుక అయిదుగడ్డెలు పెట్టేసంగతి మీ తెరుకేనాయె. సిల్లర, మల్లర ఇద్దూమత్తె,⁸ మూడు గిద్దెలు కొత్తదొరయే నాయె, ఆయింత మూడు గిద్దెలు ఎగజెట్టిరంటె కుంట బట్టినోని నోదై మన్నె గదా! ఈస్తికొద్దిగా మోరుదోపని, అదిగాక ఎనకటినుంచి ఈనయ్య కులపెద్ద గదా అని పెద్దజేతై ఓట్టప్పడు కోమటి కిట్టయ్య పదేలు దగ్గర్నుంచి కచ్చెడు గడ్డి దెచ్చుకున్నడు. పోసియ్యి అని ఊకుంటె నాటి, నాత్రి లేసి దొరోరి దొయ్య⁹ కట్టుకచ్చిండు. ఈడు సెయ్యవట్టి దొరోరు తొంటకొంరని కొడుకు లింగనికి. కర్రె లింగనికి ఏదాదంత నీళ్ళు పెట్టిచ్చుకొని నీరటిదిచ్చుము ఎగపెట్టిర్రు,” పోశమల్లు కొంరని తప్పను ఎత్తి సూపిచ్చుకుంట సెప్పిండు.

మందిని జరుపుకుంట తొంట కొంరని కొడుకు లింగడు ముంగటికచ్చిండు. అనెనుక అని ఆవ్వ¹⁰ గట్టు మల్లి, నర్సయ్య ముంగటి కచ్చింది..... ఆళ్ళిద్దరు కాల కడి నేలమీన రెండు సేతులతో ముట్టుకొని మొక్కిర్రు.

“నీ కాల కిందోల్లము బాంచెన్ నిలువుతా ముంచిర్రు నా కొడుకును” గట్టు మల్లి సక్కగ నిలబడి అన్నది.

“దెహెఁ నువ్వట్టాగరాయె...” లింగడు కసిరిండు.

“నువ్వట్టుండరారు రా బాంచ కొడుక, పదేలుకు కట్టుసుకము సెప్పకుంటాంటె నీకెందుకురా? గిట్టసేసే ఇల్లు ముంచినవ్... ఏడాది పొడుగుత కట్టబడి

6. దొరవారి 7. వచ్చి నాడు 8 రెండు తూములువస్తై (తెలంగాణలో దాన్యం కొలత) 9. దొయ్య పొలం (?) 10 అమ్మ.

పోరగండ్లను కూడులేకుంట సంపుతంటవి. మాదండి 'మొగోడబ్బిండు మంచ మెల్లులుక 11 లేయి అన్నదట' నీకెప్పుడు ఉరుకు లాచె..." సేతులు ఆరుసుకుంట లింగన్ని కసిరింది...

లింగడు ముఖం మాడుసుకున్నడు.

"ఊకోయె 12 గట్టు మల్లి... ఆ... ఏందిర లింగ...?" కిందికి మీదికి నాలుగుసార్లు గురుకపెట్టి 13 తుప్పుక్కున ఊచిండు.

"మీకు సెప్పెటోన్న బాంచెన్. కొందరు సెయ్యవట్టుయితేంది? డోరోరు సెయ్య వట్టుయితేంది? నా పోరగాండ్ల కడుపుల మీన కొడుతాడ్రు. పిల్లలు గల్లోన్ని బాంచెన్, ఆరుగాలము 14 కట్టబడ్డరు బాంచెన్ నాకచ్చే ఇత్తులి 15 ప్రియ్యురి బాంచెన్..." నర్సయ్య ముఖంలకు దీనంగ సూసుకుంట అన్నడు లింగడు.

"మీరంత ఏమంటరా..." నర్సయ్య మాదిగోళ్ళ కెల్లె సూసిండు.

"పెద్ద మనుసుల్ని కుప్ప జెయ్యమన్నమ్. పెద్దలోకులు ఇసారించి తప్పు నిర్నాయము జేయిరి బాంచెన్" గడిపెల్లి జక్కను గుతుప కట్టెను నిలపొడిసి దానిమీద గద్దవ 16 ఆన్సుకొసి నిలబడి అన్నడు...

"అయితే పోళాలుకు, కిట్టయ్యకు సెప్పిర్రా... " నర్సయ్య లేచి నిలబడు కుంట అన్నడు.

"తవరికే ముందుగాలు సెప్పాలని అచ్చినం ... బాంచెన్ ..." తొస్సె దుర్గి కొడుకు కర్రె లింగడు అన్నడు.

"సరె సెప్పు ర గని 17 నాకియ్యల్ల తీరదో? తీరదో? పెద్దకొడుకు నూర్లకు నూర్లు, ఇమ్మడికి ముమ్మడి ఎదురుబియ్యం బత్తాలు 18 కొంచబొయ్యి పట్నంలో"

11. వెల్లకిల 12. ఊరుకో 13. కాండించి 14. ఎల్లకాలము
15. గింజలు (వితనాలు) 16 గడ్డం 17. కాని 18 బస్తాలు 180

సదువుతున్నదాయె ... సిన్నకొడుకులిద్దరు ఇంకోకాడ సదువుతున్నరాయె ... పాలేర్లున్నరు, ఒకడు తాళ్ళల్ల 19 పంట ఇంకోడు ఈదులల్ల 20 పంటడు. నేను సేతకెల్ల 21 బోంది ఎల్లదాయె, సడుగు 22 గుత్తబడితె ఎవ్వళ్ళు ఆటు మొఖాన అచ్చిన పాపానపోరు ... సుప్పరబేగే అత్రై నర్సయ్యేడి అని నన్నే అడిగ - చేపేసి కొలుత్రే లెక్కలు సేసుకుంట ఎంటబోవన్నాయె ... నాకెక్కడి తీరిక ... అయిన అత్తననుకో. ఇయ్యల్ల కలువదిగని 23 రేపు సూత్రాము ... పోళాలును, కిట్టయ్యను, దొరోరిని ఉండుమనుర్రి. రేపు అంబటాల్లకు 24 భూలచ్చిమికాడ మీ పంచాతి తెంపుదాం ...” కాండ్రకిచ్చి ఊంచి ఇంట్లకు నడిసిండు నర్సయ్య ...

“బాంచెన్ రేపాల్లంత ఉంటర ? దొరోరుగుడుక 25 ఇంటికాన్నే ఉన్నరట,... పోళాలు పచేల్, కిట్టయ్య పచేల్ గుడుక ఉన్నరట బాంచెన్...తమరుగుడుక ఉండక బోతే కాదు బాంచెన్...” కర్రె లింగడు పెద్దరువాజ 26 కాడ నిలబడి మొక్కిండు...

“కలువదంటలేనుర ... నేనేమొ ఖరాకండి మనిసిని. మాటా మరోటా ? నోరా తాటిమట్టా ?” కిర్రు సెప్పలు పందిరికింద ఇడిసి “నీల్లావలికి బట్టే ! ...” ఇంట్లకు కేకేసిండు...

లింగనికెటు దోసలే, అట్లనె నిలబడ్డడు ...

ఇంట్లనుంచి బయటికి వచ్చిన రామక్క “ఊకే 27 పంచాయితీలే పనా బట్టా...? అవతలోల్లు ఏ గంగల పోతేంది ? ...” ముఖం చిట్టించింది.

“నువ్వు ననరాదే 28 ... లింగా! అయితే పగట్నొంచి సేద్దాము ... ఓ కయికిలోన్ని 29 బెట్టి మా గుట్టకింది పెరడికాడికి పొమ్మును” నర్సయ్య అసలు విషయం తేల్పిండు.

19. తాటిచెట్టు 20. ఈతచెట్టు 21. పనికి 22. రోడ్డు. 23. కుదరదుకాని
24. భోజనం వేళకు 25. కూడ 26. పెద్దతలుపు 27. ఎప్పడూ 28. ఆగరాదు?
29. కూలివాడ్ని.

లింగని మొఘము మాడి పోయింది. ఇంట్ల తినేందుకు ఇత్తులు లేంది కయికి లెట్ట పెట్టగలుగుతడు పాపం ... అయినా ఆశ... దొరోరిచ్చే అడ్డ ³⁰ మీన ఆశ... అప్పో, నప్పో సెయ్యాలనుకుని నర్సయ్య దొడ్డ బుద్ధికి మొక్కి- ఎనుకకు తిరిగిండు

“ఏందిరో లింగ! ఇయ్యల్ల అందరి కయికిట్ల పోవాలంటవ? పొద్దుందనుక ³¹ ఎట్ల కలుతదీర?...” అన్నరు మాదిగోళ్ల.

“ఎట్లరా గీంత ఎట్లన్న జెయిరి...” లింగలిద్దరు బతిలాడిరు.

నంబరు కొరండు లేసి బుస బుస లాడుకుంట బూతులు తిట్టుకుంట ఎల్ల పోయిండు.

ఆడెనుక మాదిగోళ్ళంత కదిలిరు...

*

*

*

2

ఏప సెట్టు గద్దెమీన పోశాలు కూకుంది. మోకాళ్ళకు పంచెసుట్టుకొని సుట్ట తాగుతండు... అయినె పక్కకు నర్సయ్య సెట్టుకొరిగి కూకున్నడు- ఏప పుల్లను పండ్ల సందుల్ల పెట్టుకుంట. ఓగెలు గద్దె కింద చుబ్బల్ల కూకున్నరు.

సర్పంచ్ కిట్టయ్య గడెంచలో ³² కూకుండి బీడి పల్లసందుల్ల పెట్టుకొని పిడికిలి మలిసి తాగుతండు.

గద్దె కెడుమకెల్లి ³³ దూరంగా మాదిగోళ్లంత కూకున్నరు కుప్పగ మూల తిరుగుడుకాడ మాదిగి ఆడోల్లు గుడిసె సూరుకింద మాసిన పేగులు కట్టుకొని నిల నిలబడ్డరు.

దూరంగ మాదిగోళ్ల పోరగండ్లు దుమ్ములో ఆడుతన్నరు.

“సుంకరి నర్సిమ్మడు జాడ పత్ర లేకుంట పోయిండు. గాంధర్వి సవరా

80. వడ్లు, 81. దినమంతా, 82. చిన్నమంచము,

83. ఎడమవైపు.

జ్ఞమని బొత్తిగ భయం భీతి లేకుండ సేసిండు. లంజకొడుకులంత మాట ఇనకుంట అయిర్చి..." సుంకరోని కోసం బజార్లకు సూసుకుంట అన్నడు పోశాలు...

ఏపసెట్టుమీన కాకులు, గొర్రెంకలు రొదపెట్టున్నాయి. ఏపచెట్టు ఆకులు రాలిసింది. కొమ్మల సందుగుండ సూరీడు తొంగి సూత్రగుడు.

సుంకరి నర్సిమ్మడు కొశ్శాటి³⁴ బరిసె ఎడమసేత పట్టుకొని అందఃకి దండాలుసెప్పి నిలబడ్డడు.

"లంజకొడుక ... ! గింతసేపేంజేసినవురా?" కిట్టయ్య బీడికొస దులిపు కుంట గదమాయించిండు.

"గట్టంచెట్ట³⁵ బాంచెన్. పొద్దిట్టుంచి నోట్లై మంచినీళ్లు పొయ్యకుంట తిరుగుతనే ఉంటి... సేస్లకాడికి పోయినోట్ల, గుంటుకులక³⁶ పోయినోట్ల - జను సేసెటందుకు గింతసేపు పట్టె... ఆడికి చిందొర ఇంక తానము సేయలేదని." సుంకరి నర్సిమ్మడు దూరంగ జరిగి జనుకుకుంట అన్నడు.

"నీ అంతుకు మేమే సుంకరితనము సేత్రముగని పట్టెమీని పెద్దొర దగ్గర కెల్లె జెప్పన³⁷ పిలుసుకురా ... " నర్సయ్య హుకుం జారీ చేసిండు.

నర్సిమ్మడు దొరోరి ఇంటికెల్లె ఉరికిండు ...

"దొరెచ్చెటల్లకు మీ సంగతేందో సెప్పరా మాదుగులు ... " పోశాలు.

"మీ తెరుకలేందా బాంచెన్ ? ... " పిర్రలగట్టడు గునిసిండు.

"ఎరికేరా ? నాకొక్కనికెరుకే ? నాకొక్కని తెరుకుంటె మాత్రం ! కాకుంటె ఈ మందిలో నర్సిమ్మని తెరుకుండచ్చు ... కాదురా నర్సిమ్మా ?" నర్సయ్యతోని పోశాలు అన్నడు.

34. మొనదేలిన 35. అలాఅంటెఎలా 36. పొలం చదును 37. పనికి

“అదికాదు పోకాలు ...” మజ్జెలో తుప్పకున్నన ఊచి “మనకెరుకుంటే ఎరుకున్నది గని ఇక్కడ కూకున్న నలుగురు ఇనాలెగద ? నలుగురున్నకాడ నారాయుడున్నడు. అందరేమంటరో ? ...” మందితెల్లి సూసిండు నర్సయ్య.

“మీకంటే ఇక్కడ ఎవ్వల కెక్కువ తెలుత్రది ?” లసుమయ్య నడిమందిల సుంచి అన్నడు

నర్సయ్య నలుగురిజోలి తీసింది ఈ మాట కోసరమే.

“ఎట్లయిన మాదిగ లంజకొడుకులకు కాపురమచ్చిందిగని, కండ్లునెత్తి మీని తెక్కినయ్ — మొన్నటికిమొన్న అయ్యగారి బాయికి నీళ్ళు సేదుకొంటు మని గుజి కట్టుకొని ఆచ్చిరు. అవ్వల మిండల సొమ్మయినట్టు” ఓదెలు మాది గోల్ల మీని అక్కసంత ఎల్లగక్కిండు.

“బాంచెన్ గులా పోల్లము³⁸...ఇన్నేండ్లబట్టి మీ బాయికి నీల్ల కచ్చినమా ? బూరుగాగు³² బొబ్బలు కొట్టినా—మంచిసీళ్ళక సచ్చినమ్గని; లడ్లు, మురుకులు గతితిమి. మీకండ్ల ముంగర్పె బూరుగాగంత ఇయ్యేడు ఎండిపోయింది గదుర్రి ...అనదేవుడు ముంచె...ఏద సాపుమంటరు ? బాంచెన్. సర్కార్ కట్టిచ్చి గిరు⁴⁰ లేసిరని నీల్లకత్తిమి...ముందుగాల సీపెండ్లం పియిదింట-లసుమవ్వను సేదెదన్ని నీళ్ళుమొయ్యి ముందెతండ్రి కయ్యకేర్⁴¹ గులాపోల్లము మేమొ గిరు కకు సేదు కుంటమంటె-దుడ్లు తీస్కుచ్చి ఈపులన్ని మెతిపితిరి. ఆకరికి అరి మడ్లల్ల⁴² పొక్కదోడు కుంటిమి... నీ బాంచెన్ గసొంటి⁴³ కరువు కాలాలోతే ఏద పొదుము.” సమ్మడు తమదేమి తప్పగాదని నచ్చసెప్ప సూసిండు.

“అదంటే పోనియ్యి—బొత్తకొంరని బబపు మదము గాకేంది - ఆడె దొంగతనము జేత్రడు. ఎందుకు జేసినవరా? అంటే “కడుపుగాలి” అంటడు. దొరోరు నీరబిదిచ్చం ఎగ బెట్టడా మరి ? కాపురంకొద్ది అడ్లకచ్చులాల⁴⁴ కడ్డం బోయి కనాలూడబీ⁴⁵ ‘బిచ్చం బెట్టే దనుక కచ్చులాల కదులనియ్య’నంటడు...

38. గులాములము 39. బూరుగు అను వాగు 40. గిలక 41. తిట్టెను
42. వరిమళ్ళలో 43. అటువంటి 44. కచ్చరం (బండి) 45. ఎడ్లను కాడితిబిగించి వుంచే కర్రలు.

ఈడు లేసినేల్లమందిది. దొరారు ఏకాల్లి⁴⁶ లన్నరో కర్నైకోల కట్టందుకొని పిల్లని పొడిసినట్టు పొడిసోసెటోలే- ఈపు మెతిపి ఇడిసిపెట్టిరు- ఆడికి దొరే దమ్ము మింగిండు—తెల్లారి పంచాతుకు పిలుత్రే 'ఏదో బాంచెన్ ఇన్ని కల్ సీల్లదా గినంటడు'-గిన్ని సేసినంక ఇగమాదిగోళ్ళకు నీరటి బిచ్చం ఎట్లాపెడుతరు?" ఓదెలు తుప్పుకున ఊంచి "మాదిగ లంజకొడుకులు పాపమన వశమా?" అని తేల్చేసిండు.

మాలి పచేలు మాదవరెడ్డి బీడి కాల్పుకుంట అచ్చిండు.

మాదిగోల్లంత లేసి నిలుసుండి దండాలు పెట్టిరు. గుంపులనుండి ఒకడురికి ఎవ్వలనో గడెంచడుకచ్చి దొరకేసిండు.

దొర గడెంచలో కూకున్నడు.

"ఇంక పెద్దార రాలే... నర్సిమ్మ దేడబోయిండు..." బీడి మొక్కిని ఇసి రేసి అన్నడు.

"ఆడికే తోలింపన ముర్తి" పోళాలు సదురుకొని కూకుండి అన్నడు..

"తాంట కొంరని కొడుకు లింగడు- కర్రె లింగడు అచ్చినా?" మాయగుల కెల్లి సూసుకుంట అన్నడు.

"అచ్చినమ్... బాంచెన్..." జెరముంగటికచ్చి కూకున్నరు.

"వా త్రకొంరదేడి!" దొర.

భూలచ్చిమి ఎనుక కూరుకుతున్న కొంరన్ని ప్రక్క-కున్న పెద్దిగాడు లేపిండు... ఉలికిపడి "ఓయ్..." అన్నాడు ఆదురుదగ.

"బంచెత్... ఓ యేందిరా? బామ్మరిది నన్నట్టు! పెద్ద మనుసుల్ని పంచా త్రికి పిల్చి నిదురపోతున్నవ? సువ్వర్!⁴⁷ ..." మాలి పచేల్ మాధవరెడ్డి.

"నీ కాలు మొకుత బాంచెన్-నాత్రి నిదురలేదు. కల్లం⁴⁸ కాడ కావలున్న..." కొంరడు.

"పంచాతేందిరా?... " కొంరని తోని దొర.

దొరారీ కుంటక్రింద తను నీరటి తీతనము సేసిన కాన్నుంచి నివరిదనుక సెప్పు కచ్చిండు కొండడు.

ఇంతట్లకే మొఖం ఏల్లాడేసుకొని అచ్చిండు- దొరారీ ఇంటి కెల్లిన సుంకరి నర్సిమ్మడు.

“ఏమాయెర నర్సిమ్మా ! దొరేమన్నడు ?...” పోశాలు.

“నీ కాలు మొకుత పడేలా ! గియ్యాలి 49 కాపోల్లు, పెక్కోల్లు పంచాతి సెప్పెబోల్లయింద్రా ? ఆల్లకాడికి నేనురావన్నా అనుకుంట - మీది కురికచ్చిండ్లు బాంచెన్ ...” నర్సిమ్మడు అసలు సంగతి తేల్చిండు.

కాసేపు ఎవ్వలు మాట్లాడలేదు.

“దొర రాకుంటే ఈడ ఆగేదేమున్నదిగనుక ? నర్సయ్యా ! పోశాలు ! ఈల్ల పంచాతి మనమే తెంపుదాం ...” మాలి పడేల్ మళ్ళో బీడి ముట్టించిండు.

పోశాలు, నర్సయ్యకేగాదు ఆడున్న ఎవ్వలకు దొరారీ లేకుంట పంచాతెట్ల తెగుద్దో సమ్మదు 50 గాలె. ఒకరి ముఖా లొకరు సూసుకున్నరు.

“దొర పొలంల దొంగతనము సేయటం కాన్నుంచి దొర బండ్ల నటకా యింపడం దాక బొత్తకొందం దే తప్పగద. ఈల్ల నీరటి బిచ్చెము ఎగపెట్టటాన్ని గుడుక ఈడె కారణంగద - ఏమంటరు పోశాలు ? నర్సయ్య ?...” రెడ్డి పెద్ద పెద్దమనుసులిద్దిరిని ఇరకాటంలో పెట్టిండు.

“అదిగాద్దొర...” నర్సయ్య ఏదో అడ్డుసెప్ప బోయిండు.

బొత్తకొందని ముఖంల నెత్తురుసుక్కలేదు.

“ఏదిగాదయ్య ! సాలుసెప్పు ధర్మరాజు అంటె దుడ్డె, బర్రె నాదేనన్నడట ఎనకట ...”

సాలు సెప్పెదెప్పులో ? దుడ్డె, బర్రె ఎవ్వలదో సమక్షగాక నర్సయ్య, పోశాలు బిక్కమొఖం ఏసిండు.

ఓదెలు దొరవాలుకం కనిపెట్టి “దొరారీ అనెబిదేందంటె బొత్త కొండడు, కర్రె లింగడు, తొంటకొందని కొడుకు లింగడు కలిసి పంచాతి తెంపుకోవాలె. అంతేగాదురి దొరా ?” సాగదీసిండు

“అద్దది ... ఓదెలు నువ్వు సరిగ్గా తెలుకున్నవోయ్” మాలి పచేల్ ఓదెలును మెచ్చుకున్నడు.

“దొరియ్యకుంటే నేనేం జెయ్యాలె బాంచెన్...” బాయిలనుంచి మాట్లాడినట్టు బొంగురుబోయిన గొంతుతోటి అన్నడు కొండరు.

“ద్దెత్తెరి ... పెద్ద లోకులముంగట నువ్వేం మాట్లాడన్నవు ... ఆల్ల తెరుకలేదా?...” పోశమట్లు దొరకు కోపమత్తదేమొనని కొండర్ని కసిరిండు.

“లంజకొడుక... నీ పెండ్లాన్ని “—.....”నేనేం జెయ్యాలంటన్నవ? సెప్పబట్టి పండ్లుడగొడుత—నువ్వు జెయ్యంగ కాదుదొర కోపాని కచ్చింది?” మాలిపచేల్ దొరొరినెనుకేసు కొని ఉరిమిండు.

కొండర్ని శలీరం కుతకుత ఉడికింది...

“కోపానికి రాకుద్రిదొర... పంచాతిసేద్దాం...” నరసయ్య నసిగిండు.

సెప్పమన్నట్టు మాలిపచేలు ఓదెలుకు కన్నుగీటిండు.

“మాదిగలంజకొడుకు లాలా! సెరో యాబైరూపాలు దదావతు⁵¹ పెట్టుర్రి పంచాతి నడుత్తది.” అనులు విషయం తేల్చిండు.

“నీ బాంచెన్—నంకలే షడితె కార్లముగన్నత్తది. పెయ్యంత గొడితె పెరుక్కు పెద్దకొత్తెల్లిది ముచ్చిలుకలకు ⁵² యాబైరూపా లెక్కడ తెత్తముర్రి?” తాంటకొండర్ని కొడుకు లింగడు భయంగ అన్నడు.

“ముచ్చిలుకలు లేంది పంచాతెట్ల నడుత్తది? అయితె మీకు మీరే సేసుకొండి, మజ్జెన మమ్మైత్తుండుకు పిలిసిరు?” — మాలిపచేల్ లేచినిల బద్దడు.

“ఊకోర్రి... యాబై అంటే ఈఅగ్గనగాల్ల ⁵³ మాదిగ లంజకొడుకు లెక్కడదెత్తరు? ఏదో నలుబైకాడికి సేద్దాం” — పోశాలు రాజి కుదురుతున్నట్టన్నడు.

మాడిగోళ్ళు మాట్లాడే గుండెలులేక కూకున్నారు. ఈ ఊళ్ళే దదావతు లేకుంట పంచాతి జర్గదం ఆళ్ళేగాదు ఆళ్ళ తాత ముత్తాతలు గుడుక సూళ్లే.

“ఏమంటవుర కొంర ? పోశాలేమొ అంటడు ?” ఓదెలు.

కొంరడు బిర్ర బిగుసుక పోయిండు.

“సరే! కొంరడాప్పుకున్నడు. మీరేమంటరా ?” ఇద్దరు లింగల్లతోటి ఓదెలు.

“బాంచెన్ ...” కర్రె లింగడు నసిగిండు.

“బాంచెన్ లేదు ... గీంచెన్లేదు ... నగతుదెత్తరా ? మనుసుల్నొప్పిచ్చు కుంటర ?” ఓదెలు.

“గొడ్డు బొక్కలు దినే మాదిగోళ్లకు నగతులా ?...” ఆడోల్ల గుంపుల నుంచి కొంరని పెండ్లం మల్లి ఉండబట్టలేక అన్నది.

“లంజెకాన ! నిన్నెవడు పిలిసిండు ? ఈన్నుంచిపో - రాజ్జాలేలుతర ? పంచాతి కాడికచ్చిరు...” సర్పంచ్ కోమటి కిట్టయ్య మల్లిని బూతులుతిట్టిండు...

“అవ్వో !... నీ బాంచెనాతే !... రాజ్జాలేలుతమట ! రాజ్జాలు !...” గునిసి సాటుకు జరిగింది.

“ఏంరా కొంర ?” ఓదెలు మల్లడిగిండు.

“పోశయ్య పచేలా ! ఒప్పుకోర్రె బాంచెన్—” కొంరడు దీనంగా మందిల నుంచి పోశాలు తెల్లి సేతులు జోడించిండు.

“నేను మజ్జెన పడసుర -మాదిగిక్కులము మంచిదిగాదు” పోశాలు ఆనితెల్లి సూడకుంటనె సెయి ఊపిండు.

“నీ పెండ్లం పియిదింట - మీరు కాదంచెట్టి? బాంచెన్.” కొంరడు బతిమి లాడంగ బతిమిలాడంగ ఆఖరికి ఒప్పుకున్నడు పోశాలు.

లింగలిద్దరి తరపున నర్సయ్య జమానతు ⁵⁴ పడ్డడు.

పొద్దు పడమటి కొండల్లకు పోయెదనుక; కంచెల్లకు బోయిన పసురాలు ఊళ్లకు చేరే దనుక; ఆకులు రాలిన ఏపసెట్టు మీనికి పచ్చులు సేరుకునే దనుక; మర్రిసి, తిర్రిసి, తిట్టి, కసిరి, నాన్సి ఆఖరుకు బొత్త కొంరందితప్ప జేసిరు. కొంరడు తప్ప దండుగు కింద, ఇయ్యేటి నీరటి బిచ్చెము మూడుగిద్దెలు లింగ ల్లిద్దరికి కొలువలుమే కాకుంట, నలుకై రూపాలు దదావతు కూగ పచేలుకియ్యదేలిండు.

అంతవరదాక నోదై మంచిసీల్లన్న బొయ్యని కొంరని కండ్లు బైర్లు కమ్మి నయ్... రెండు నిముషాలకు తేరుకుని “పిల్లలు గల్తోన్ని బాంచెన్ దొరా! ఈడితె పూటగడుత్ర లేదు. నన్నన్నాయం సేయకండి - బాంచెన్ దొరా!” చెట్టెత్తు మనిషి బోరుబోరున ఏడుసుకుంట మాలి పచేత్ కాల్రకు దూరంగా దుమ్ముల కూలబడి పోయిండు.

మాలి పచేత్ పోశాలు దగ్గర నలుబై రూపాలు తీస్కొని ఆని మొఖమన్న సూడకుంట ఇంటికెల్లి నడిసిండు.

“కొంరా ... ఐతార⁵⁵ మొచ్చెటాల్లకు నలుబై రూపాలు పట్టుకరా!” పోశాలు ఎల్లిండు

ఎవరితోవ్వల వాల్తే ఎల్లిపోయిండు ... కొంరనికి లేవడానికి శక్తి సొలలే దుమ్ములకూకుండి పోయిండు ... గొడ్లు, బర్రు బజారులో దుమ్ము లేపుకుంట ఎల్లిపోయినయ్. వాని శలీరమంత దుమ్ము నిండింది... వాని బతు కులగుడుక దుమ్ము నిండింది....

సందె చీకట్లు పడుతున్నయ్ - చిమ్మెట్లు పలుకుతున్నయ్ ... కొట్టాల ల్లకు సేరుకున్న ఐసురాలు దుడ్డెల్లు, లేగల్లు సూసుకొని మురిసిపోతు ఒర్లుతున్నయ్...

మెల్లెగ లేచి నిలబడ్డడు.... మూడుపానాదులను ఒక్కసారి కలెసూసిండు... ఈన్నే ఆళ్ళంత కూకుంది తనబతుకుల సీకటి నింపిర్రు చీకట్లో బూల చ్చిమి సెక్కుబొమ్మలు సీకటి బెను సీకటి-మొత్తం ఈళ్ళంత సీకటి...

“అవ్వా-మావ్వా ... బువ్వెయిర్రె” ... ఎవ్వలింట్లనో పోరగాడు అరు త్తండు నోరుసిండుకొని ...

“ఆని బతుకేరయం ...” వ్లొ కలెజూసిండు: “ఈ వాడ పొంట 56 బోతె పెరుకోల్లాడ. ఈ వాడ కాపోల్లది మరిఈవాడో ... కుమ్మర్లు, కమ్మర్లు, అడ్డోల్ల⁵⁷ మొత్తం ఇండ్లన్ని పనోల్లయె. ఇంకకిందికి బోతె నరకం గవులు⁵⁸ కొద్దె మురిగిపోయిన మాంసము, పైసె ఎగురుతున్న పీతిరి గద్దలు...బొక్కలు కుక్కలు... చీ-చీ ... ఇట్ల. ఇప్పుడు ఇంటికిబోతె పోరగండ్లకు, మల్లికి

వ మొఖం నూయించాలె? అయితే ఎటుపోవాలె ... సర్పంచ్ కిట్టయ్య.

“మెరుపసొంటి ఆలోచన... తనొక్కోటు తక్కువుందె-కాదు—కాదు, తన ఓటుతోదె గెలుసిండుగద- ఈ కట్టకాలముల అడుకోడ? తప్పకుంట ఆదు కుంటడుగని- కాళ్ళిడుసుకుంట కాపోల్ల వాడకెల్లి నడిసిండు.

గిడే-ఇదే పోశాలిల్లు..., ముంగట పెద్దరువాజ సుట్టు పడారో⁵⁹గోడ- లోపట సెన్నపెట్టికట్టిన నాలుగిండ్లు — ఈ ఇండ్లకు సున్నం డంగు కొట్టి సేతులు కాయలుగాసి పోయినయ్ — సేతులకెల్లి సూసుకున్నడు... సేతులుకాయలు గాసి మోటువారి పోయినయ్. సున్నం డబ్బ మోత్రే నెత్తిమీని ఎంటికలు ఊసిపోయినయ్. నెత్తిపుసికిసూసుకున్నడు - సున్నగ తగిలింది ... ఉపాస ముండి, ఉప్పిడుండి బండలు మోసి ఇండ్లు కట్టినయ్ ... సివరకు నలభైరూపా లొప్పకోలే —

నన్ను పాలేరుంచుకొని నాలుగేండ్ల దనుక పెట్టుబడి పెట్టలే - సిన్నకుండ పెట్టి తాలు తప్ప గొలుసిండు ... అంతా తోడుదొంగలు. సెప్పకుంటె ఇనెబోల్లెవ్వలు ? ... గన్ని పనులుచేత్రే బొర్రోడు ... పోసిగాడు అయితారం వైసలు గట్టుమన్నడు ... కుక్కలు నయం మాడిసెక్కటొక్కచేత్రే ఆజల్మాం తము⁶⁰ మరిసిపోదు ... ఈడు మాదిగోడైతెనా ? లంజకొడుకును బొత్తవలుగొట్టి జేలుకు బోదును. ఆరెల్లంటే ... పెద్ద లోకులు ఏంజేసిన సెల్లతది ... రాజ్ఞెం ఆళ్ళదేమరి !

పోశాలిల్లు దాటిండు... ఓడెలిల్లు అచ్చింది. గీడు-గీ బద్దెబాజి⁶¹ ఓది గాడు తినబోతె తిండికిలేని గీ లంజకొడుకు దొరొరి మోసెయికింది నీల్లుతాగే గీ బద్దమాసి....దొరొరిమాటలకు తాళాలుకొట్టిండు ఈనికి నేనేం పాపం జేసిన? ఈని బిడ్డను మారుమానపు⁶² మొగడు ఇగ్గకపోతందె అడ్డందిదిగి సమ్జాయింది కాపురం నిలబెట్టిన్నే!.... అందుకనే ఈని గుడిసెపందులు గుడిసెను మించి పోత లేదు. తాడెక్కబో దొకడుంటె తలతన్నెబో దొకడుండడు మరి !....

59. పడారి (ప్రహారీ) 60. బ తికినంతకాలం, (62. తిట్టుమాట),

62. మారుమనుష

ఆడతని నెత్తి బుడుతడు కొడితె బుడతని నెత్తి బోడోడు గొట్టిండంట! దొర అనకముందే ఈడు ఎగిరెగిరి జుట్టు పిట్ట వగుతుగ పిడికిల్లు బిగుసుకున్నయ్.

ఓదెలిల్లు దాటిండు ... లసుమయ్య ఇల్లు అచ్చింది ... గీ చింగెం లసుమయ్య పెండ్లం దావణాం⁶³ ధ్రుంబె ... నాత్రి పగలు అనికి కోడుగా ఉండి ఏదిగావాలంటే అది సేసిపెద్దినే! ఒక్కమాట ... "అనిది తప్పగాదని" - అంటె-ఈని ముల్లె మునిగి పోయిందా? చత్! బంచెత్! లంగలోకం!... బట్టె మాజి మనుసులు!

ఇంతట్ట సందుల దీపాలెలిగినయ్... సీకట్ట నడుతున్న కొరని కండ్లకు ఒక్కసారిగ ఎలుగు కన్పించేటాల్లకు కండ్లు కన్నడలే... గీ సర్పంచి కిట్టడు, సర్పడు, పోసిగాడు బట్టెబాజులంతా - ఏదో ఒరుగ పెద్దదని కంబాలు⁶⁴ లేపట్ట నుకు, పొక్కలు తోడనుకు తీగెల్లిగెటందుకు పుక్కానికి⁶⁵ తీసుపోయిరు.... ఆకలితోచైన పోయినమ్.... సవ్యుల్లమీన⁶⁶ దీని తస్పదియ్య పుర్రసెయిమట్ట మీన కంబముబడి అయిదురోజులు వాత్రే నాపోరగండ్లు ఉపాసమున్నరు బాయి లకాడ ఇంజన్లు పెట్టుకున్నరు - ఇంటిముంగిల తలోటిబుగ్గలు⁶⁷ పెట్టిచ్చు కున్నరు.... ఇండ్లల్లకు తీసుకున్నరు... కోమబోడు పెండ్లాం, పోరగండ్లు ఏరగ బోతరని, అగుకెట్టి సేన్ల మందిలేనికాడ, ఇండ్లులేనికాడ బుగ్గపెట్టిచ్చిండు; పెద్దమ్మ గుడికాడోటి, గూడెంలోటి పెట్టాలని ఎంతముత్తుకున్నా?... ఆడెవడో ముక్కెమంతిరచ్చిండంటే కూడుదినకుంట సర్పంచ్ గాడు తీసుపోతే రోడ్డే పిచ్చినన్నడు!.... అయ్యోవ్వనికి కూడు పెట్టినయ్? ఆళ్లేరానుపోను మోటార్లల్ల తిరిగెటాన్ని బనిక త్రన్నయి.... ఎక్కన్నో అడివిలబిర్రి⁶⁸ కట్టించిండట!.... ఏంజేసు కోసు బిర్రి? ఇంకేందేందో సేసిండబ.... ఎక్కడ కన్పించలే! కరెంటచ్చిందని ఆడు సెప్పితే మతికచ్చి కోటక్కపజో నేనొక్కన్ని నిలుసుండి ఆడుగుతె అండరు నవ్వంగ ఆడునవ్వి ఏయి త్రనన్నడు.... అఖరిక తె పెద్దమ్మ గుడికాడ ఒక్కకంబమేసి దానికి బుగ్గ వెడితె రొండ్లోజులెలిగి తప్పమని ఉడాయించింది....

ఈట్లు సేసెడివంత నాయమంట! నేనుసేసింది అన్నాయంతట! బాసు మరి! బిచ్చాల్లగ బెట్టడు, సాకల్లాన్ని గుంజుడు సీ సీ, అయ్యన్నినాయం!... నేనుసేసింది అన్నాయం!

63. ఆనుపత్రి 64. స్తంభాలు 65. పుణ్యానికి 66. చవుడు నేలపై
68. బల్బులు 69. బిడ్డి,

నేనేంజేసిన? యాడాదిపొడుగుత ఉపాసముప్పిడుండి ఆని పొలాన్ని కంటికి రెప్పోలే కాపుకాతై - దొరగాడు అర్థగింజలు పొలం గోసినంక ఇత్తనంబె- అంతదాక ఎట్ల బతుకాలి? అడిగడిగి నోరునొచ్చె- పోరగండ్లు ఆకటికి మాడినచ్చె కాలమచ్చె.

ఆనాడు సిన్నోడు.... నా పానం ⁶⁹ నా సిన్నకొడుకు మల్లిగాడు జెరమొచ్చి 'అయ్య ఆకలి' అని ఆ సిన్న సేతులతోటి ఈడుసుక పోతన్న కడుపు సూపిత్తై తనపానం సుమ్మర్లు సుట్టుక పోయి- ఆని పొలంల అడి ఆరుగాలము కట్టము జేసి పెంచిన పొలంల ఇంత మెద ⁷⁰ పాలేరు సూడంగ దెచ్చుకొని నలుసుకొని గంజి గాసు కొనుడు దొంగతనమా ?

ఆమాట కత్తై నానింత మీని సంతకాయ- ఇంటికాడెవ్వలు లేకుంట సూసి పాలేర్లతోని ఇత్తుకు లేకుంట తెంపుక పోవుటం దొరతనమా ?

అదంటె అట్ల నా కడుపు మీన కొట్టిండనుకుంటె-ఈడు ఈమాలి పచేలోడు- ఏదేందో అదిరి ⁷¹ అఖరి కత్తై నా దగ్గెర తప్పు దండుగ తీసుకుంటడ ?

నాయం నాయం నాయం తల్లెం — ఖరాఖండి మాట్లాత్తై కట్టు బోతనిరి మాదిగిలంజకొడుకులంత ఆళ్ళు తన్నినా పెండ్లాలనిగినా- ఆళ్ళ దిక్కై పలుకుతురు— సివరకత్తై అగ్గి, నీల్లు బందు జేత్తరు ఈల్లంత పుండు మీని ఈపులు కాకుంటె పురుగులు

సర్పంచ్ కిట్టయ్య ఇల్లు దాటి పోయిండు, కొంరడు ఇచారించుకుంట జల్లి గుర్తొచ్చి ఎనక్కు తిరిగిండు.

కిట్టయ్య పెద్దరువాజ ముంగట నిలుసుండి "పచేలా ఓ పచేలా" గట్టిగా పిలిసిండు.

"ఎవర్రా ఏల్ల - పాల్ల లేకుంట" లోపలికెల్ల సర్పంచ్ను సాదుకున్న తల్లి బయట కచ్చింది....

“నేనవ్వా బాంచెన్” కొండడు ఇప్పటి ఆలోచనలన్నీ మరిసిపోయి నసిగిండు మల్ల పాత కొండని తీర్చి.

“ఏందిర ? కుక్కలకొడుక ! ... పదేలుకేం దెచ్చినవ్ ఇంత నాత్రి ?” ముఖం పేలాల పెంకోలె మాడుసుకొని కసిరింది ...

‘బానే ... గరిబోన్ని ఏంతెత్త ? తెచ్చిచ్చి, తెచ్చిచ్చి, సిప్పవేతి కచ్చింది నీ మొగడు పచ్చవారల పడితె ఆని మంచముజరె మట్టుకాడేత్తె ఆని పియ్యి, ఉచ్చ ఎత్తిపోసేటప్పుడు ఏంపట్టుకచ్చిన ?’కొండని మనుసుల పురుగు తొలుత్రంది.

“సిన్న పని బాంచెన్” పాతకొండడు.

బూతుమాటలు తిట్టకుంట తోపలికి పోయింది.

కాసంత సేపటికి బుర్రపంచె మీదేసుకొని జంజరం తీడుకుంట అచ్చిండు కిట్టయ్య

‘బొర్ర పెరిగింది ఈగుతంది పెరుగదిమరి ! రూపాయి తీస్కొని నాలుగు మిరపకాయలు, పిరికెడు ఉప్పు, చెవులేసుకునేటంత నూనెపోసి మిగిలిన దంత తిని బొర్ర పెరిగింది’ కొత్త కొండడు ఒకచేల్వొల్లి పెడుతండు.

“ఏందిరా కొండ ? అద్దమనాత్రి !” కనుబొమ్మలు ముడిసి కసిరిండు కిట్టయ్య.

“ఏంలేదు బాంచెన్ గ నలుబై రూపాలు” కొండని గుండెలకెల్ల మిగతా మాటలు బయటపడలే.

“రూపాలెక్కడున్నయిరా? అయ్యవ్వదాస⁷² పెట్టిరా. ఏయేల్లబడితె ఆ ఏల్ల బదలిచ్చెలాన్ని ?” కిట్టయ్య ఎనక్కు తిరిగిండు.

“నీ బాంచెన్ గట్టంచెట్ట ? మీరియ్యకుంచె ఎవ్వలిత్తరు ? ముంగటికి నీ బాంచెన్ కాటికి కావలుండైన, నీ కాళ్ళకాడ బతికైన ఆడ్డి⁷³ తో నీ రూపాలు పూలబెట్టి ఇత్త బాంచెను” నాలుగుసార్లు గడుపకు మొక్కిండు.

“ఏంజూసయ్యలె ? ఆదె ఆవో, లేగో అమ్మరాదు ? అంతలావయితె....” కిట్టయ్యకు కొంరని బుల్లావుమీన కన్నపడ్డది ఓట్టప్పుడు అనవుసరంగ దానికోసం కచ్చెడు గడ్డి ఇయ్యాలిసచ్చింది.

కొంరని గుండెల్ల బల్లెం గుచ్చినట్టయింది.... మాట గుడుక పెకల్లే “అయి తారము తెచ్చియి” పోళాలు పాచ్చరిక. మూడుగిద్దెల అడ్డు లింగలిద్దరికి కొలవారె.... మల్లికాకుంటదా ? తనమామ మల్లితోడుత అర్న⁷⁴ మిత్తె అమ్మంగ, అమ్మంగ మిగిలిన ఆవు. ఆకలయి ఏడిసే పోరగండ్లకు గుక్కెడు పాలిచ్చే ఆవు.... కొంరని మనసు సుమ్మర్లు సుట్టుకపోతంది....

కిట్టయ్య లోపలకు పోతండు.... కొంరనికేం సేయల్నా తెలువలె ... మీన సందిల దీపం ఎలుగుతంది.... తనసేతుల మీన పెరిగిన కోల్లాగెల, తవ్వెడు తవ్వెడు పాలిచ్చె గొడ్లను ఈనికె ఇచ్చిన. అయిన ఈనికి కడుపుసిందలే— ఉన్నొక్కకోండ గుడుక ఈని కొమ్మున్నే పెట్టిన....

కోండంచె మతికచ్చింది... చెవులఉన్న సగంకాలిన సుట్టమొక్కి తీసు కున్నడు. జెకమొక కొట్టుకొని సుట్ట అంటించుకొని గుప్పు గుప్పున రెండు దమ్ములిగ్గిండు.... ఆడు ఇంటి ఇసియం, గొడ్డు ఇసియం మరిసిపోయిండు.

“ఔను, గుడిమెట్టు బాడవపొంట.... లైను గొట్టినకాడ సెలుకుండె.... గడ్డలంపులు సమానం సేత్తె అది పరంపోగే⁷⁵ నాయె, నీ యక్క! ఆ యింత కొమ్ముగొట్ట గొట్టుకుని కట్టబడితె.... ఇంత బాయిపొక్కతోడ్కుంచె.... అరేదెకరాలు పెరడైతది. నీ యవ్వ! దీని తల్లెం.... ! ఈ దొరోల్ల జీలి గిలి ఏముండదు”.

సందుల దీపం రెండుమాట్లు కొట్టుకొని తప్పమన్నది.

కిట్టయ్య తిని బయటికెళ్లి, కంబము మొదట్ట అగ్గిని సూసి —

“ఎవర్రా? ...” గద్దరాయించిండు.

“బాంచెన్—కొంరన్నీ...” లేసి కిట్టయ్యముంగటి కచ్చిండు—సుట్ట మలిపి చెవుసందుల పెట్టుకొని.

“ఇంకిడ ఏంజేత్రన్నవ్ రా ?” కిట్టయ్య.

“ఇసారించుకుంటున్న — బాంచెన్, గొడ్డును లేగనెంతకు దీసుకుంటరు ? బాంచెన్....” కొంరడు.

“ఏమియ్యల్రా ? గొడ్డు మూడితలది. ఏంబెట్టినా లేగకే”

‘కోమబోని బేరం ఉప్పొ, పప్పొ ఇత్తడు కావచ్చు’ మనుసుల కొంరడు. పైకి - “గొడ్డు ముసల్లా ? బాంచెన్ - మీరు సూత్రినే సూత్రిరి, మూడరుసోల్ల పాలిత్తది. మీదగ్గరనైతే తవ్వెన్నరు సోడిత్తది. అడుగరాదుత్రి బాంచెన్”

“మూడుగిద్దెల అడ్డు - నలబై రూపాలు గిద్దయాను⁷⁶ ర?.... నువ్వె సెప్ప ?” కిట్టయ్య

కొంరనికి శలీరం మండింది....ఏంజేత్తడు ? “గాయితేన? బాంచెన్ ఆరేడు నూర్లు పెద్దరు కోల్లాగెకె ఇంక రెండేండ్లకు.”

మరో ముప్పయిత్త నీ యిట్టము కిట్టయ్య ఎనుకకు తిరిగిండు లోపలకు పోయేటాన్కి.

‘మల్లి పోరగండ్లు నలుబై రూపాలు - మూడుగిద్దెల అడ్డు తన పాసం ఆవు’ తోడుదొంగలు ఇంతకన్న ఎప్పుడెక్కువియ్యడు.

“సరె బాంచెన్ పొద్దుగాలొత్త” కొంరడు.

మాట పక్కేన ? కిట్టయ్య పాచ్చరించి లోపలకు నడిసిండు.

కొంరడు గూడెంకెల్లి నడిసిండు

సీ, సీ ఎక్కువోల్లంత లంగలు ! నాయంలేదు ! లమికికొడుకులు, నేనేమీ రెక్కలు, బొక్కలు, కళకళమనంగ కట్టబడాలె ! ఆళ్ళేమీ మనమీన సవారు సేయాలే ! యాడున్నది నాయం ?

ఏందోగని ఈదేవునికి గుడుక నాయం తెలుపనట్టున్నదెహె ! కాకపోతె - మందిని మంచెటోల్లకె - మేలుసేత్తడు. ఈడుగుడుక లంచాలోదే ఉన్నట్టున్నది !

అన్నట్టు సర్పంచ్ గానితోటి మంథెన్లకు పోతె ఆడెవ్వడో ఆనాడునాత్రి సబ సెప్పి దేవుడు లేడన్నడు. అని మాట నిచ్చమే 78 ననిపిత్తంది. అనికేమిరుక ? సోరోడనుకున్న-నిచ్చంగ దేవుడుంటే ఎందుకు సూత్తలేదెహె ? గింత అన్నాయం జరుగంగ ఆడు కల్లు మండుపకాడ కడుపుబ్బ తాగినోన్ని పపంచము బట్టనట్టెందు కూకుంటడు. నల్లగొండ సొత్తుర్లు కిట్టావతారం సెప్పినప్పుడు ఎప్పుడు వడితె అప్పుడు అచ్చి పాండవుల ఆడుకున్నడె.... మాల్లె కిట్టడు పాండవులకత సెప్పిండు దర్మరాజుకు గిట్టనే కట్టాలు తప్పలే- కిట్టమూరితి అచ్చిండు. మరి ఈడేడి ?...

పోశమ్మకు గొలిసేటప్పుడు ఘటమెత్తుకొని 'బలో బల , ని లెల్లాయిపాట పాడుకుంట పోతంచె పంజాల దుర్గన్న 'శగితి ఆగ బట్టిందిరా'' అని కేక పెట్టి కోడి పిల్ల తెగిరేయాలె అన్నడు ఉత్త దెందుకయిద్ది ? దెహె ! అని తపాసి మల్లె మొఖానికి మంత్రాలత్తయ- అని ఎద్దు కడుపుబ్బి పెటేన్న సచ్చింది. ఏలుపమ్మ పట్టిందని ఆడే అన్నడు. జువ్వి కిందకో తెై కారుమబ్బు లేసి సచ్చిందని తెలిసింది.

అంత అట్టిదె ! దేవుడు లేడు-దయ్యం లేదు. బయపెట్ట టాన్కెగని....

పల్లె దాటిండు.... పిల్లగాలి మురుగు వాసన మోసుక పోతంది. కొంరనికి సీకట్ల మాదిగోల్ల గుడిసలు దయ్యాల వవుతుగ అగుపించినయ్. పల్లెకెల్లి సూసిండు నందు దీపాలు ఎలుగుతున్నయి. మాదిగి గుడిసెల సూ తెై రోతవుట్టింది. కొంరనికి-

మాదిగిగూడెం అవుతల నక్కలు కూ తిన్నాయి. జువ్వి సెట్టుకింద కుక్క ఒక్కతే కూకొని ఏడు త్రంది.

ఆరుగాలము కట్టబడ్డ మాదిగిగూడెం పల్లె వవతుగ కాక పోవటాన్ని కారణంయేందో కొంఠనికి తెలువలె.... అదే పల్లెల కొంతమంది పెద్దోల్లయి ఇంకొంతమంది కూటికి లేనోల్లయిందెందుకో ? ఆడు గుర్తు సేసుకోరె.... పెంట కుప్పలు, ఇరుకుసందుల గుండనడిసి గవులుగొద్దన్న గూడెంల నుంచి ఇల్లు సేరుకున్నడు.

పందిరి కిందనుంచి గుడిసెలోపలకు పోతంటే ఆరేసిన మాంసపు సారలు నెత్తికి తగిలినయ్.... సీ! సీ!

గుడిసెలోపట దీపం సమురులేక మలిగిపోవటాన్ని తయారయింది. తొడమీన సందిదాన్ని పండబెట్టుకొని ఏడుసుకుంట గలుమకెల్లి సూత్రంది మల్లి

అంగకుంటనే గుడిసెలకు సొచ్చిండు. "నాసలుకు ఆసం⁷⁹ తగిలింది. "అన్నన్నాయి..." తడుముకుంట లోపలికి నడిసిండు.

"అచ్చినావరా? నీ కాడుగాల, పోరగండ్లనోట్లె మన్నుకొట్టి..." మల్లి ఏందేందో తిడుతంది.

"నేనేం జెయ్యాలె?" కొరండు సేతగానితనాన్ని ఎల్లబెట్టిండు, కూలబడుకుంట.

"ఆలిండ్లుకాల, కూల, కాముని పెంటగాను, నాపోరగాండ్ల కాడి నోటి బుక్క దీసుకున్నాని నోటికాడి బుక్కదేవుడు దీసుకుంటడు. ఆని సేతులకు నరుప్పలు బుట్ట, జెట్టలుబుట్ట, బోడగుండు సొదరోని మొల్తాడు దెంప- ఆని పిట్టకు బెట్ట- అప్పటికప్పుడు జీతమెగబెట్టిండు, ఇప్పటికిప్పుడు దండుగ బెట్టిచ్చిండు. మాలిపదే లోని ఉన్నాక బిడ్డ ముండమొత్తది- నీకేం పాపం జేసినంరో దేవుడ !.... నీ గుళ్లె రాయి బడన్రోదేవుడా !" ఎటుసాతగాక ఏడుపు మొదలుపెట్టింది.

“అయ్యో!.... అయ్యో! నువ్వు రాంగ జొండ్లు దెత్తినన్నవ- గడుకెప్పు
డిసురుతం?.... బువ్వ.... ఓ అవ్వ! బువ్వే.... హాహాయి్యో.... మర్రెహాహా!....
సుక్క దాన్ని గొయ్యో! ఆకలై సాతనై తలేదంబె ఉరుకుతంది....” రాజిగాడు నిదురల
కలువరి త్తండు....

కొంరని మనుసు ఎట్లనే వున్నది. అనికి గుడుక ఆకలై తంది. ఆకలికి
సిన్న పెద్ద బేదం లేదు గద?.... ఇగ పోరగాండ్లదో లెళ్ళా!....

రాజిగాని పక్కకు ఒరిగిండు కొంరడు....

కడుపుల కరకర లాడ్తన్న ఆకలి! కాళ్ళ కడుపుదాక ముడుసుకున్నడు.
అయిన ఆకలి తగ్గలే—

గుడిసె బయట లేగ ఒర్రింది. ఆవు దాన్ని పిలిసింది.

“లేగ నువ్వు పసురానివై న నీఅదురుట్టం బాగున్నది.... ఏం బతుకులో ముడి
నట్టపు బతుకులు!.... సచ్చింది మేలు.... మనుసులము ...” సగంల ఆపిండు
కొంరడు.

మల్లి ఏడుపు మగ్గి ఎక్కిల్లకు దిగింది.... బయట లేగపాలు చీకుతంది...

జువ్వికింద ఆకలై కుక్క- ఏడు త్తంది.

3

తెల్లారి పోయింది.... పల్లె తెల్లారకమునుపె లేసి బతుకు తెరువు కోసరము
పారలు, గొడ్లలు, కొడువల్లు, నాగండ్లు పట్టుకొని పొలాలల్లకు సేన్లల్లకు ఎటుబోయే
టోల్లటు పోయిరు.... తూరుపు తెల్లనుంచి సూరీడు కత్తులు, కటారులు, బాణాలు
ఇసురుతున్నడు.

జొత్త కొంరడు ఎబో పోయచ్చి తలకున్న గుడ్డను దులిపి మొఖం
తుడుసుకున్నడు.

మల్లి గుడిసె బయటకచ్చి దుబ్బకొట్టుక పోయిన ఎంటికలల్ల రెండు సేతులుంచి కాసేపు గోక్కున్నది. అదెనక సిక్కులు దీసి ముడిపెట్టటాన్ని పయత్నం సేసింది. కాని ఆల్ల బతుకుల తీరుగనె ఎంటికలు అనుగలే.

“అయ్యా ! గొడ్డు నిడువే కొట్టుకపోత....” రాజిగాడు కొంరని ఎనుక లేగ తలుగు సేతుల్ల పట్టుకొని సిన్నకట్టె సంకల పెట్టుకొని నిలబడ్డడు.

“ఇంక గొడ్డెక్కడిర? గొడ్డుకు మసకు బాకి సెల్లిపోయింది!” గొడ్డుకెల్లినూ త్రైవాని గుండె తరుక్కుపోతంది.

రాజిగాని కామాట సమజ్ గాలె....

ఇంతట్టకె కిట్టయ్య పాలేరు మల్లేశ డచ్చిండు.

“కిట్టయ్య పచేలు గొడ్డును తెమ్మన్నడు.” మల్లేశడు.

“ఏందేంది?....” మల్లి ఎంటికలల్ల సేతులుంచి ఆవుదగ్గరి కచ్చింది అదిరిపోయి.

“మన గొడ్డు నమ్మిన్నే....” కొంరని గొంతు తట్టుకున్నది.

“నీ సేతులు పడిపోను గదరో ! మా ఆయ్య సంపతి ఈ ఒక్క గొడ్డును గుడుక అమ్మినావురో ? నీ దినాల కరుసు⁸⁰ కనుకున్నావురో ? నా పోరగండ్ల గతేంగానురో దేవుడా !” సిన్నగ రాగం తీసింది.

కొంరడు గొడ్డుకాడికెల్లి దాని మాతిమీన సెయ్యేసిండు ఎన్నడులేంది గొడు మట్టుకాన్నె పెనుగులాడింది, బెదిరి బెదిరి సూసుకుంట.... దానికికూడ ఎరుకైందేమొ ?

“నాగొడ్డు....” రాజిగాడు లేగ తలుగిడిసిపెట్టి గొడ్డు దగ్గరి కురికిండు.

కొంరడు గొడ్డును సుచ్చుకొట్టి దాని మెడకు తలుగు తగిలించి దాని తలకాయమీన మొఖంపెటి కన్నీలు కారిసిండు.... “నీకు నాకు రుడం⁸¹” తీరిందె.... గొంతికనిండ ఏడుపు నిండుకపోయ్యి మాట పెకుల్లే

మల్లేశాడు రలుగు కొనకు పట్టుకున్నడు. గొడ్డు సిర్రు బుర్రు లాడింది. మల్లి బూతులు తిట్టుకుంట బొటబొట ఏడుసుకుంట గొడ్డును పెయ్యంత ముట్టు కొన్నది....

రాజిగాడు ఏడుసుకుంట దాని కాలముంగట్టి పొయ్యి “నీ కాలు మొకుత మల్లేశాన్ను నన్ను తొక్కిచ్చుకుంట - నా మీనికెల్లి తీస్కపో.... నా ఆవులేగ పోయినంక నేను బతికెందుకు.... ” అద్దం పండుకున్నడు.

“గిసొంటోల్లు ఎందు కమ్మిర్రు ?” మల్లేశాడు గునిసిండు.

మల్లి రాజిగాన్ని జబ్బు పట్టొని గుడిసెల కీడ్సుకపోయింది ఏడుసుకుంట....

కొంరడు మారుమాట్లాడకుంట అక్కెల్లి నడిసిండు. జువ్వి సెట్టుకింద కుక్కలు మురిగిపోయిన గొడ్డును పీక్కతింటన్నయి. మీన పీతిరిగద్దలు, బొల్లి గద్దలు తిరుగన్నయి.... మల్లి సాపిచ్చుకుంట ఏడ్చుడు అనికి కాసంత, కాసంత దూరమైతంది....

ఎనక్కు దిర్గి సూసిండు.

మల్లేశాడు దడిపొరుక పీకి గొడ్డు ఈపుమీన జాడిచ్చి కొట్టిండు.... ఇన్నేండ్లుగ కొంరడు కొట్టని గొడ్డు- గావురంగా దిరిగిన గొడ్డు- నడ్డిరిసి ముంగటికి సాగింది. దానెనుక లేగ ఒర్లుకుంట ఉరుకుతంది....

కొంరని కండ్లనుంచి- ఇముడలేని నీల్లు రెండు సుక్కలు నేలమీన పడి ఇనికిపోయినయ్....

(ముగింపు - వచ్చే సంచికలో)

రచయితలకు షునవి

ప్రజా జీవితాన్ని, పోరాట చైతన్యాన్ని ప్రతిబింబించే కథలు కావాలి. సృజనాత్మకమైన, కళాత్మకమైన కథలు పంపించి ‘సృజన’తో సహకరించాల్సిందిగా కథకులను కోరుతున్నాం.

— సంపాదకుడు.